

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 863

гр. Велико Търново, 21.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав Стефански

Членове: Йордан Воденичаров
Любка Милкова

като разгледа докладваното от Йордан Воденичаров Въззивно частно гражданско дело № 20224100500689 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид:

Производство по реда на чл.122, изр.2-ро ГПК

Повдигнат е спор за подсъдност между Районен съд В.Търново и Районен съд гр. София съгласно определение № 1480/16.09.2020 г. по ч.гр.д. № 2330/2022 г. на първия съд по повод на искане за разкриване на банкова тайна относно наличности по сметки на „Спорт Премиум 20/20“ ЕООД с адрес за кореспонденция : гр.София , ул.“Три уши“ № 137 в приложното поле на чл. 62, ал.6 , т.3 ЗКИ, направено от директора на ТД на НАП-София и изпратено до РС София от директора на ТД на НАП Велико Търново.

Първоначално заетият да разгледа искането районен съд е приел, че местно компетентен да го разгледа е ВТРС с доводи, че по аналогия е приложимо общото правило за охранителните производства , установено с разпоредбата на чл.531, ал.2 ГПК/ а не общото правило за исковите производства, установено с разпоредбата на чл.105 ГПК/, тъй-като идеята е да се постигне бързина на произнасянето , обусловена от предвидения за него кратък срок и следователно това трябва да бъде съда , в чийто район се намира териториалната дирекция на НАП , от която изхожда .

ВТРС е изразил несъгласие с определението на СРС с доводи , че приложение не намират правилата на охранителните производства , а общите правила за местна подсъдност , защото производството по разкриване на банковата тайна няма за предмет съдебно съдействие за правомерно упражняване на граждански права и следователно не е охранително , а типична проява на съдебна администрация . Поради това компетентен да се произнесе по искането е районният съд , където е седалището и адреса на управление на проверявания субект – извод, подкрепен с аргумент от нормата на чл. 175д, алб ЗСВ. Дори и да би се приело , че по аналогия за този вид производство може да се приложи правилото на чл.531, ал.2 ГПК , то в случая е неприложимо , поради факта, че искането всъщност е направено от директора на ТД на НАП- София, а изявлението на директора на ТД на НАП- В.Търново има характера на придружително писмо .

Разрешаването на повдигнатия спор за подсъдност е обусловено от отговора на въпроса случаят регулиран ли е от конкретна процесуалноправна норма , уреждаща местна подсъдност на искането по чл. 62, ал.6, т.3 ЗКИ , за чието спазване съдът да е натоварен да следи служебно?

Отговорът е отрицателен.

Нито ГПК, нито ЗКИ съдържат разпоредба, от която да се изведе повелително правило, уреждащо задължителна местна подсъдност за разглеждане на искането за разкриване на сведения, съставляващи банкова тайна във връзка с проверявани от НАП данъчни субекти. Самото производство е особен вид контролно-разрешителна съдебна администрация извън обхвата на правилата на охранителното и исковото производства.

Следователно който и да е граждански съд, натоварен да го разгледа няма служебно правомощие да го изпраща на друг съд по съображения за бързина, обусловена от съвпадение на съдебен район с район на териториална дирекция или с постоянен адрес или с адрес на управление, като прилага по аналогия правила от охранителното или исковото производства, а е длъжен да го разгледа по същество – чл.2 ГПК.

Дори и да би се приело, че в подобни случаи такова служебно правомощие все пак съществува и всеки съд може да преценява дали по аналогия трябва да се прилага чл. 431, ал.2 ГПК или чл.105 ГПК, то в случая е неприложимо първото правило / както е приел СРС/, защото искането е направено от директора на ТД на НАП София а не от директора на ТД на НАП В.Търново, чието изявление очевидно има характер на придружително писмо, а второто правило е възможно приложимо по причина, че седалището и адреса на управление/ погледнати в Търговския регистър/ на проверяваното търговско дружество/ гр.София, район Възраждане, ул.“Три уши“ № 137/ попадат в района на СРС. Изложеният в мотивите на определението на ВТРС аргумент, изведен от нормата на чл.175д, ал.6 ЗСВ / всъщност става дума за прилагане на закона по аналогия / в подкрепа на този извод е сполучлив.

Следователно изпращането на искането за разглеждането му от ВТРС не е резултат на упражняване на действително съществуващо правомощие, а резултат на погрешна субективна преценка, че такова съществува.

Затова първоначално заетият да го разгледа Районен съд София / чл.2 ГПК/ следва извърши разглеждането му и да се произнесе по него.

Предвид гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

КОМПЕТЕНТЕН да разгледа искането по чл.62, ал.6, т.3 ЗКИ на ТД на НАП-гр.София е Районен съд гр.София, комуто да се изпрати делото.

Препис от настоящото определение да се изпрати за сведение на ВТРС.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____